

HSS-03

บันเทิงคดียาโออิไทย

Fiction of Yaoi in Thailand

บุษบา ทองอุปการ

Busaba Thongoupragan

สาขานวัตกรรมการสังคมเพื่อการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี

อีเมล: aj.busaba@gmailmail.com

บทคัดย่อ

บทความนี้มุ่งศึกษาบันเทิงคดีนวนิยายยาโออิของไทย โดยการวิเคราะห์องค์ประกอบบันเทิงคดี โดยใช้นวนิยายวายของจิตติเรณจำนวนหกเรื่องเป็นกรณีศึกษาเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์วิจัย ผลการวิจัยพบว่า: ด้านโครงเรื่อง: ใช้การสร้าง ความขัดแย้งภายนอกและภายในของตัวละครเป็นอุปสรรคความรักและด้วยความรักเช่นกันทำให้อุปสรรคคลี่คลายจบเรื่องแบบ สุขนิยม ด้านตัวละคร: รูปแบบแนวประพันธ์ยาโออิกระแสหลัก ลักษณะตัวละครบ่งบอกเพศสถานะและเพศวิถีผ่านเซเมะหรือ พระเอกและ อุเคะหรือนายเอกเป็นภาพแทนอัตลักษณ์ทางเพศของตัวละคร สร้างตัวละครต่อเนื่องเพื่อนำไปใช้ในนวนิยายเรื่อง ต่อไป รวมทั้งสร้างปมในใจให้ตัวละครหลักเพื่อเป็นสิ่งที่ขัดขวางความสัมพันธ์ ด้านบทสนทนา: ใช้ภาษาพูด มีคำหยาบใช้อยู่ในชีวิต ปัจจุบันของตัวละคร ภาษาที่ใช้ในโซเชียล เพลง รวมทั้งภาษาวัยที่เป็นอัตลักษณ์ของนิยายวาย กลวิธีเกี่ยวกับผู้เล่าเรื่องใช้การเล่า เรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ 1 เป็นผู้เล่าประสบการณ์ตนเอง ด้านฉากและบรรยากาศ: ฉากท้องเรื่องหลักสถานที่ของนวนิยายคือ มหาวิทยาลัย หอพักและร้านเหล้า ซึ่งสัมพันธ์กับฉากท้องเรื่องที่เป็นสภาพแวดล้อมและชีวิตประจำวันของตัวละคร

คำหลัก: ยาโออิ บันเทิงคดี

Abstract

This article focuses on Thai Yaoi fiction by analyzing the elements of fiction. The analytical demonstration is conducted with JittiRain 's 6 fictions as a case study. According to the findings, Plot; Use internal and external conflict as an obstacle to love and with love as well to declared the conflicts, the conflicts can be resolved with a happy ending. Characters; use the mainstream yaoi. Character' actors indicate gender and sexuality through Seme or protagonist and Uke or Nai Ek, is a representation of the character's gender identity. Continuation of characters to be used in the next novel. Including creating trauma to be the barrier of the relationship. Dialogue; use spoken language, there are profanities used in the character's current life including social media language, lyrics and Yaoi language that is the identity of the Yaoi fiction. The storyteller's

strategy uses I-protagonist to narrate situation. Setting and Atmosphere; the main setting of the novel is the university, the dormitory and bar, which relate to the context and everyday life.

Keywords: Yaoi, fiction

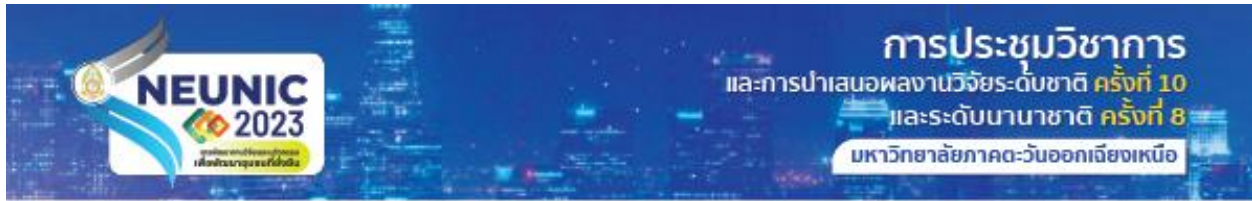
บทนำ

คำว่า “วาย” (Y) ปัจจุบันเป็นคำเรียกขานบันเทิงคดีของไทยที่มีลักษณะเนื้อหาแสดงความสัมพันธ์แบบชายรักชาย กระแสวายเข้าสู่เมืองไทยมาประมาณสองทศวรรษผ่านวัฒนธรรมประชานิยม (pop culture) ของญี่ปุ่น วายมีที่มาจากคำว่า ยาโออิ (Yaoi) และคำอีกสองคำคือ โชเน็นไอ (shōnen-ai) การ์ตูนผู้หญิงที่มีเรื่องราวของชายรักชายปรากฏขึ้นในราวปี 1980 และจูเน่ (JUNE) นิตยสารตีพิมพ์เรื่องโรแมนซ์ของชายรักชายในระหว่างปี 1978-1996 ส่วนคำว่ายาโออิเกิดขึ้นประมาณปี 1980 เป็นคำศัพท์วงการนิยายและการ์ตูนญี่ปุ่น ใช้เรียกงานเขียนแสดงความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศเชิงอีโรติกหรือโรแมนติกของกลุ่มนักเขียนสมัครเล่นที่แต่งขึ้นล้อเลียน อนิเมะ (anime) หรือมังงะ (manga) ที่กำลังโด่งดัง เป็นหนังสือทำมือไม่ผ่านสำนักพิมพ์เรียก รวม ๆ ว่าโดจิน (Doujin)¹ ต่อมาลักษณะความสัมพันธ์แบบนี้มีชื่อเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Boys Love หรือ BL ควบคู่ไปกับยาโออิ กลุ่มแฟนคลับนักเขียนมือสมัครเล่นจะสังเกตการกระทำของตัวละคร ศิลปิน นักแสดงชายที่ตนชื่นชอบแล้วนำมาผูกสร้างเป็น เรื่องราว ชื่อของตัวละครในนวนิยายรวมทั้งลักษณะนิสัยต่าง ๆ อ้างอิงจากตัวตนจริงของศิลปินนักแสดงคนนั้น ๆ เรียก การสร้างสรรค์นวนิยายลักษณะนี้ว่าแฟนฟิคชั่น (fan fiction) หรือแฟนฟิค ซึ่งย่อมาจากคำว่า fan club กับ fiction แฟนฟิคชายรักชายจำนวนมากที่แฟนคลับแต่งขึ้นเผยแพร่สู่กลุ่มผู้ชื่นชอบนักแสดงศิลปินคนเดียวกัน การที่ผู้อ่านยอมรับเรื่องสมมุติซึ่ง สร้างขึ้นมาในลักษณะนี้ นัทธนัย ประสานนาม (2563) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าเป็นการ “มองแบบยาโออิ” (yaoi gaze) กล่าวคือ ไวยากรณ์หลักคือการสร้างเรื่องขึ้นมาใหม่เพื่อตอบสนองความสุขทางจินตนาการ ใช้จินตนาการมองความสัมพันธ์ระหว่างผู้ชายกับ ผู้ชายให้มีความเป็นไปได้มากกว่าสิ่งที่คนปกติเห็น

การเริ่มต้นวัฒนธรรมวายในไทยเริ่มขึ้นในกลุ่มผู้อ่านและผู้เขียนซึ่งส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงเรียกว่า “สาววาย”² ผ่านนิยาย แปล หนังสือการ์ตูน และแฟนฟิค ความรักโรแมนติกที่มีเนื้อหาบางฉากเกี่ยวกับความปรารถนาทางเพศและความใกล้ชิดมากเป็นพิเศษระหว่างตัวละครชายรักชายไม่เป็นที่ต้อนรับของสังคม วรรณกรรมวายถูกตัดสินเป็นสื่อลามกตกเป็นข่าวว่าทำให้สังคม เสื่อมทรามและห้ามวางจำหน่าย เชนิญาหน้ากับกฎหมายไทยเข้าควบคุมอย่างเข้มงวด บันเทิงคดีวายตีวงแคบลงเฉพาะกลุ่มจำกัดอยู่ในสื่อ

¹ โดจิน หรือ โดจินชิ (Doujin) เป็นสื่อทำมือสร้างขึ้นโดยมือสมัครเล่นผลิตงานตนเองจากการอ้างอิงผลงานอื่น เช่น การ์ตูน อนิเมะ (anime) มังงะ (manga) รวมทั้งนิยาย แอนิเมชัน ภาพยนตร์ ละคร วิดีโอเกม หนังสือ ภาพเขียนหรืองานศิลปะ ผู้ผลิตจะผลิตและตีพิมพ์เผยแพร่/จำหน่ายโดจินโดยไม่ผ่านสำนักพิมพ์ บางครั้งโดจินถูกเรียกรวมๆว่าเป็นการ์ตูนโป๊ อย่างไรก็ตามโดจินไม่จำเป็นต้องมีภาพโป๊หรืออนาจารเสมอไป และบางครั้งก็ถูกเรียกแทนการ์ตูนแบบชายรักชายยาโออิ (Yaoi) หรือการ์ตูนแบบหญิงรักหญิงยูริ (yuri)

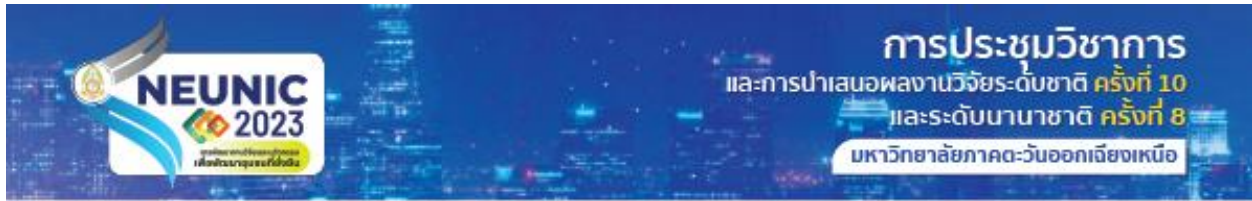
² สาววาย เป็นคำเฉพาะในไทยใช้เรียกกลุ่มคนที่มีรสนิยมชื่นชอบตัวละครที่รักเพศเดียวกันทั้งยาโออิ (ชายรักชาย) และยูริ (หญิงรักหญิง) โดยไม่เกี่ยวกับบุคคลตัวตนจริง สาววายมีความชอบส่วนตัวที่ตัวละครเพศเดียวกันอยู่ร่วมกัน และมีพฤติกรรมชวนให้จินตนาการว่าพวกเขามีอะไรที่พิเศษซึ่งกันและกัน จนมีการสร้างศัพท์สาววายขึ้นมา เช่น คูจิ้น โมเม้นท์ สกินชิพ ชิปปเปอร์ แฟนเซอร์วิส เป็นต้น สำหรับสากลเรียกกลุ่มประเภทนี้ว่าฟูโจชิ

ออนไลน์ แม้แต่ในเว็บบอร์ดก็มีการคัดกรองคนอ่านเข้มงวด การตีพิมพ์รูปเล่มหนังสือใช้วิธีพรีออร์เดอร์ (Pre-order) แอบซื้อ แอบขายระบบใต้ดิน นวนิยายวายจมอยู่ในหลุมดำหลายปีแต่ถึงกระนั้นก็ยังเติบโตหยั่งรากขยายความนิยมแบบไร้กลิ่น อย่างต่อเนื่อง จนกระทั่งอุตสาหกรรมหนังสือญี่ปุ่นจับกระแสวายจริงจัง การอ่านวายเป็นกระแส (trend) และไม่มี ความแปลกอีกต่อไปรวมทั้งสังคมไทยเริ่มทำความเข้าใจเพศทางเลือกมากขึ้น นวนิยายวายจึงเริ่มหาอ่านได้ง่ายขึ้นตามเว็บไซต์ รวมทั้งแพลตฟอร์มนิยายออนไลน์ไทยได้จัดกลุ่มนวนิยายหมวดแฟนฟิกและนวนิยายวายแยกออกอย่างชัดเจน หลายเรื่องทะยาน ขึ้นอันดับนิยม (top chart) ตามแพลตฟอร์มต่างๆ จุดเปลี่ยนสำคัญทำให้วัฒนธรรมวายในไทยกลับมาแพร่หลายและขยาย ความนิยมสู่มหาชนวงกว้าง เกิดจากสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 นำ “love Sick : ชุมนุนุ่นรักหนุ่มกางเกงน้ำเงิน” จากเว็บไซต์เด็กดี สร้างเป็นละคร Love Sick: The Series ออกอากาศในปี 2557 จุดกระแสวายแพร่ไปทั้งไทยและเอเชีย ตามติดมาด้วยนวนิยาย เรื่อง “เดือนกี้ยเดือน” ที่มียอดอ่านออนไลน์กว่า 2 ล้านวิว Two Moon The Series ออกอากาศในปี 2560 ทางช่อง ONE 31 ยอดผู้ชมซีรีส์ดังกล่าวสูงถึง 20 ล้านคน ในปี 2563 ปรากฏการณ์วายในเมืองไทยได้สร้างความตื่นตะลึงขึ้นในโลกของสื่อ ความโด่งดังชั่วข้ามคืนนั้นนำกระแสวายไทยแพร่กระจายสู่เอเชียและยุโรปด้วยซีรีส์ที่มีชื่อเดียวกับนวนิยาย “เพราะเราคู่กัน” ออกอากาศทาง ช่องจีเอ็มเอ็ม 25 ระหว่างออกอากาศแฮชแท็ก (hashtag) #;คู่กัน: เพราะเราคู่กัน ขึ้นติดอันดับหนึ่งเทรนด์ทวิตเตอร์ไทยและ ต่างประเทศเกือบทุกสัปดาห์และขึ้นเป็นแฮชแท็กอันดับหนึ่งของโลก (ตอนที่ 5 ออกอากาศ 20 มีนาคม 2564)³ ต่อมาจึงได้ผลิตซ้ำ (Remake) เป็นภาพยนตร์เพราะเราคู่กัน เดอะ มูฟวี่ รวมทั้งดัดแปลงเป็นมังงะอีกด้วย ทั้งนี้นับตั้งแต่ปี 2557 เป็นต้นมาการผลิต ซีรีส์และภาพยนตร์วายจำนวนมากกว่า 110 เรื่อง ซึ่งให้เห็นการทะยานขึ้นของวัฒนธรรมยาโอไอในสังคมไทยและ อุตสาหกรรม บันเทิงไทยที่ผลักดันให้วัฒนธรรมวายไทยมีบทบาทสำคัญในภูมิภาคหรือแม้แต่ในระดับโลก เนื่องจากไม่มีข้อจำกัดด้านกฎหมาย ประเด็นการผลิตเนื้อหาเกี่ยวกับคนรักเพศเดียวกันเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งอย่างจีน เกาหลีใต้ หรือแม้แต่ต้นกำเนิด วัฒนธรรมวายอย่างญี่ปุ่น (วิชชิตานนท์ ทองเทพ, 2020; นัทรนัย ประสานนาม, 2563; ภัชรพรรณ อมศรีวิงศ์และคณะ, 2562; ศุภาวรรณ คงสุวรรณ, 2561)

กล่าวได้ว่ากระแสความนิยมนวนิยายวายจุดประกายนำไปสู่การผลิตละครซีรีส์วาย ซีรีส์เองก็นำความนิยมกลับไปสู่ นวนิยายเพิ่มขึ้นเช่นกัน การก่อตั้งสำนักพิมพ์เพื่อตีพิมพ์นวนิยายวายทยอยเปิดตัวเพื่อสร้างความชัดเจนในการจัดจำหน่าย เช่น สำนักพิมพ์ EverY ในเครือแจ่มใส สำนักพิมพ์บ้านวายุบุ๊คส์ เป็นต้น การส่งเสริมการขายและจำหน่ายตามร้านหนังสือเซนสตรี ทั่วไปทำให้นวนิยายวายสื่อสารสู่ผู้คนเพิ่มขึ้นไม่ตีวงแคบเฉพาะกลุ่มเช่นอดีต ปัจจุบันนี้นวนิยายวายถือเป็นกลุ่มหนังสือขายดี สวนกระแสความชอบของวงการหนังสือไทย เทศกาลวรรณกรรมนวนิยายวายซึ่งเคยจัดขึ้นครั้งแรกในปี 2558 และปิดตัวไป ได้กลับมาอย่างเป็นทางการในปี 2560 “Y Book Fair: งานมหกรรมนิยายวายแห่งชาติ” มีสำนักพิมพ์เข้าร่วมมากกว่า 30 ราย ไม่รวมนักเขียนที่จัดพิมพ์ผลงานตนเอง ในงานมหกรรมหนังสือระดับชาติครั้งที่ 25 จัดขึ้นในช่วงเศรษฐกิจซบเซาด้วยปัญหาโควิด ในปี 2563 นวนิยายวายเป็นหมวดหนังสือโดดเด่นยอดจำหน่ายดีกว่าหมวดอื่น ๆ ร้านค้าของสำนักพิมพ์ที่ตีพิมพ์นวนิยายวาย หนาแน่นด้วยกลุ่มคนอ่านหลากหลายทั้งวัยรุ่น วัยทำงาน และกลุ่มผู้ใหญ่ ประกอบด้วยทุกช่วงอายุตั้งแต่ 15 ปีไปจนถึง 70 ปี

³ ยอดการรับชมซีรีส์ จำนวนการดู 50 ล้านครั้ง ใน 6 สัปดาห์ และเป็นซีรีส์ที่มียอดการชมสูงสุดในเดือนมีนาคม 2563 จากข้อมูลกลุ่มผู้ชมเป็นกลุ่มผู้หญิง 75% และผู้ชาย 25% เมื่อประสานเฉพาะยอดผู้ชมรวมจากอีก 2 แพลตฟอร์มได้แก่ LINE TV และ youtube รวมทั้งสิ้นมากกว่า 500 ล้านวิว

การเติบโตดังกล่าวนี้มาจากกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นจากนักอ่านนิยายทั่วไป กลุ่มผู้อ่านเก่าที่ซื้อหนังสือนิยายมานานและอ่านนิยายได้ทุกแนว รวมทั้งกำลังซื้อจากกลุ่มคนอ่านรุ่นใหม่ (ศิริภา นรินทร์ และรุ่งนภา พิมมะศรี, 2563)

จากอดีตวัฒนธรรมวายกล่าวได้ว่าเกิดขึ้นอย่างเจือจางในสังคมไทยแต่ได้ตั้งมั่น (embedded) จนเป็นวัฒนธรรมย่อย ส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมกระแสนิยม (popular culture) ในประเทศไทยอย่างเป็นรูปธรรมระดับหนึ่ง บันเทิงคดีวายหลายเรื่องได้สะท้อนถึงสังคมและวัฒนธรรมไทยที่กำลังเปลี่ยนแปลงด้านความหลากหลายทางเพศ ความเท่าเทียม การยอมรับเพศเดียวกัน การสมรสของเพศเดียวกัน การยอมรับของครอบครัว รวมทั้งสภาพสังคมที่ครอบครัวยอมรับไม่ได้ สำหรับการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยศึกษาเฉพาะบันเทิงคดีวายประเภทร้อยแก้ว (นวนิยาย) เท่านั้น โดยการศึกษานอกจากจะวิเคราะห์ยาไอไทยในเชิงบันเทิงคดี ยังเป็นการศึกษาเครื่องมือทางวัฒนธรรมที่พัฒนาการรับรู้ของความเป็นมนุษย์ที่มีความหลากหลายในสังคมท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรมไทย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์การเล่าเรื่องจากองค์ประกอบบันเทิงคดียาไอไทยประเภทร้อยแก้ว ได้แก่ โครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา ฉากท้องเรื่องและบรรยากาศ

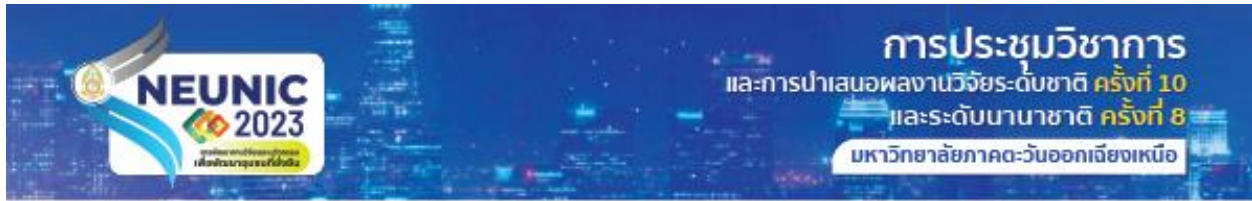
วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา ผู้วิจัยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงได้แก่ผลงานนวนิยายวายของจิตติเรณ (jittirain) หนึ่งในนักเขียนที่ได้รับการยอมรับจากกลุ่มผู้อ่านนวนิยายวาย ปัจจุบันมีผลงานนวนิยายวายกว่า 20 เรื่อง กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้ (1) ผลงานมีการเผยแพร่ระหว่างปีพ.ศ.2560-2565 (2) นวนิยายมีลักษณะการประพันธ์แบบยาไอกระแสหลัก⁴ (3) เป็นนวนิยายติดอันดับนิยมในแพลตฟอร์มนิยายออนไลน์ (4) นวนิยายมียอดจำหน่ายสูง (best seller) ในเมพ (MEB) ร้านจำหน่ายอีบุคส์ใหญ่สุดของไทย และ(5) มีการตีพิมพ์รูปเล่มผ่านสำนักพิมพ์ จากเกณฑ์ดังกล่าว ได้กลุ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาจำนวนหกเรื่อง ได้แก่ เพราะเราคู่กัน ปลาบ่นฟ้า บทกวีของปีแสง และนวนิยายชุด engineer cute boys ซึ่งประกอบด้วย วิศวกรรมประสาท วิศวกรรมโยธา และวิศวะกับไฟฟ้า

ตารางที่ 1 รายชื่อนวนิยายในการศึกษา

ลำดับ	ชื่อนวนิยาย	บทบาทตัวละครหลัก	
		พระเอก	นายเอก
1.	เพราะเราคู่กัน ความยาว 2 เล่ม (จบ)	सारวัตร	โทนี่-ทีปกร
2.	ปลาบ่นฟ้า ความยาว 2 เล่ม (จบ)	สัตยา-หมอก	ปี-ปฐวี
3.	บทกวีของปีแสง ความยาว 1 เล่ม (จบ)	ปี-ปีแสง	กวี-บทกวี

⁴ นวนิยายยาไอกระแสหลักเน้นเล่าชีวิตรักนักศึกษา บอกเล่าความสัมพันธ์ของนิสิตนักศึกษาคนละต่าง ๆ นิยมมากคือคณะแพทย คณะวิศวกรรมศาสตร์ งานกลุ่มนี้มักถูกดัดแปลงเป็นซีรีส์โทรทัศน์ เช่น love Mechanics: กลรักรุ่นพี่ Future: วิศวะสุดหล่อขอหมอลงเป็นเมีย เกียรติสืบทอดกับกานสึฝุน เป็นต้น

ตารางที่ 1 รายชื่อนวนิยายในการศึกษา (ต่อ)

ลำดับ	ชื่อนวนิยาย	บทบาทตัวละครหลัก	
		พระเอก	นายเอก
4.	วิศวกรรมประสาท ความยาว 2 เล่ม (จบ)	อาร์ค-อนล	อาร์ม-อนณ
5.	วิศวกรรมโยธา ความยาว 2 เล่ม (จบ)	โยธา	กรรณ-กรรณยุค
6.	วิศวะกับไฟฟ้า ความยาว 2 เล่ม (จบ)	ไฟฟ้า	ไวน์-วรัทม์

เครื่องมือในการวิจัย สร้างแบบบันทึกข้อมูลโดยแบ่งออกเป็นสามส่วน (1) ส่วนต้นใช้บันทึกข้อมูลเบื้องต้นของนวนิยาย ได้แก่ ชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง ชื่อตัวละคร (2) ส่วนเนื้อหาใช้บันทึกโครงเรื่อง ตัวละคร บทสนทนา และฉาก และ (3) ส่วนสุดท้ายบันทึกโครงสร้างสูตรการประพันธ์ที่ทำให้ผู้อ่านถูกชักนำสู่การนำเสนอของวรรณกรรมมากกว่าการนำเสนอความจริง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการประกอบสร้างองค์ประกอบของวรรณกรรม ประเภทนวนิยายเพื่อนำมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูล จากนั้นศึกษากลุ่มตัวอย่างในการวิจัยโดยอ่านด้วยทอย่างละเอียด รวบรวมและศึกษาตัวบทในประเด็นตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแหล่งข้อมูลในการศึกษา ประกอบด้วย (1) นวนิยายวายกลุ่มตัวอย่างจำนวนหกเรื่องที่ได้พิมพ์รูปเล่มผ่านสำนักพิมพ์ และ (2) แพลตฟอร์มนิยายออนไลน์ 3 แพลตฟอร์ม ได้แก่ ReadAwrite, DekD novel และ ฌัญวลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์องค์ประกอบบันเทิงคดีที่ปรากฏในนวนิยายอันเป็นวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิเคราะห์การเล่าเรื่องจากองค์ประกอบโครงเรื่อง (plot) ตัวละคร (character) บทสนทนา (dialogue) ฉากท้องเรื่อง บรรยากาศ (setting/Atmosphere) และลีลาของผู้เขียน นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ จัดหมวดหมู่ สังเคราะห์ข้อมูล และนำเสนอแบบพรรณนา วิเคราะห์ประกอบตัวอย่างข้อความที่ปรากฏในนวนิยาย

ผลการวิจัย

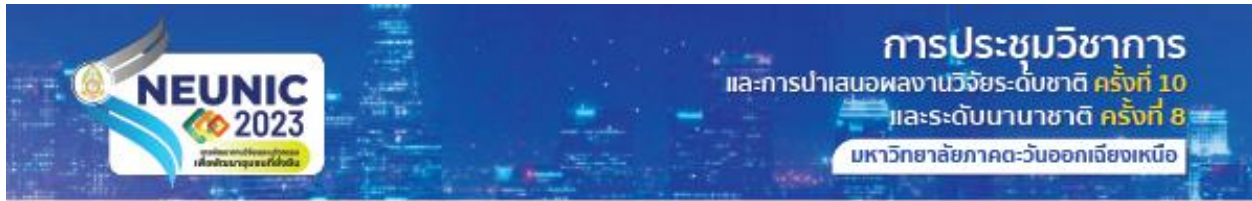
โครงเรื่อง (plot) การประพันธ์นวนิยาย (Novel) ต่างจากเรื่องสั้น (Short Story) แม้ทั้งคู่จะเป็นบันเทิงคดีและมีลักษณะบางประการร่วมกันก็ตาม เรื่องสั้นมีเฉพาะโครงเรื่องใหญ่ (Main Plot) เป็นเหตุการณ์สำคัญและเป็นแกนให้เรื่องดำเนินตั้งแต่ต้นจนจบ ส่วนนวนิยายนอกจากมีโครงเรื่องใหญ่แล้วยังประกอบด้วยโครงเรื่องย่อย (Sub Plot) คือมีหลายๆเหตุการณ์ที่แทรกอยู่ในโครงเรื่องใหญ่เพื่อเพิ่มรายละเอียดเสริมโครงเรื่องใหญ่ โครงเรื่องย่อยแต่ละเหตุการณ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล เหตุการณ์หนึ่งส่งผลกระทบต่อเหตุการณ์หนึ่งตามมาและต่อเนื่องเป็นลูกโซ่ การสร้างเหตุการณ์กระทำ (Action) ในโครงเรื่องมักผ่านความขัดแย้ง (conflict) แล้วคลี่คลายไปจนถึงเป้าหมายตอนปิดเรื่องผ่านกลวิธีเล่าเรื่องที่เหมาะสมตามแนวทางของ สแตนตัน (Stanton, 1965 อ้างในธัญญา สังขพันธานนท์, 2539) กล่าวถึงความขัดแย้งในนวนิยายแบ่งออกได้ทั้งความขัดแย้งกับภายนอก (External Conflict) เช่น ตัวละครกับธรรมชาติหรือสังคม และความขัดแย้งที่มาจากภายในตนเอง (internal conflict) เช่น อารมณ์ ความหวัง สำหรับนวนิยายปลายบทฟ้าโครงเรื่องเป็นความขัดแย้งพื้นฐานของตัวละครเอกที่เกิดจากกลุ่มเพื่อนและกระแสโซเชียลสร้างขึ้น นายเอก ปี ปฐวี หนูมนิรัตน์ทันตะปี 2 โดนเพื่อนดูถูกข่มเหง (Bully) ตั้งแต่มัธยมจนเรียน

มหาวิทยาลัย เพื่อนเข้าหาเพราะมีพี่ชายหล่ออีกส่วนเพราะเรียนเก่งช่วยเหลือด้านการเรียนได้ ความขัดแย้งกับสังคมกลุ่มเพื่อนนี้พบได้จากหลายตอน ปีมีกรำฟิ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้หลังถูกกระทำ ดังความในใจตอนหนึ่งว่า “เข้าใจมั๊ย ผมคือคนที่ไม่เคยมีใครอยากคบอย่างจริงจังตั้งแต่มัธยม ก๊วนแก๊งสนิทبابออะไรอย่าพูดถึง แค่จะหาเพื่อนสักคนยังยากยิ่งกว่าดมทองในกองตะกั่ว...หรือ...คำพูดที่ได้ยินนั่นทำให้ล่าคอผมแห้งผาก จากก้มหน้าก้มตามันเงียบบๆ กลับไม่สามารถทำแบบเดิมได้อีก ผมอาจเป็นคนไม่คิดอะไรมากกับคำพูดของคนเพราะเคยชินมันมาตลอด แต่พอมาได้ยินกับทุกใจสั่นรู้สึกแย่” สำหรับความขัดแย้งที่มาจากภายในใจตนเอง โครนเรื่องนวนิยายเรื่องวิศวกรรมโยธาและวิศวะกับไฟฟ้า ตัวละครพระเอกจากสองเรื่อง โยธาและไฟฟ้า ช่วงอายุประมาณสิบขวบ หลังพ่อแม่หย่ากันคุณแม่ถูกจับแยกเลี้ยงดู แม่ดพี่โยธาอยู่กับพ่อ ไฟฟ้าแม่พี่น้องอยู่กับแม่ ความขัดแย้งจากภายในใจตนเองที่มาจากความผิดหวังเรื่องครอบครัวแตกแยกดังคำพูดของไฟฟ้าตอนหนึ่งว่า “...ผมคิดว่าตนเองสามารถแทนแม่ได้ อย่างน้อยนิสัยเราก็คคล้ายกันแต่ไม่เลย...ไม่มีใครแทนใครได้ พ่อก็ยังคิดถึงเธอเหมือนเดิม นิวตันกับโยธาก็ยังมีปมในใจ ส่วนผมไม่เคยยอมรับครอบครัวที่แตกแยกได้ กลับต้องแสร้งทำเป็นหัวเราะกลบเกลื่อนแล้วบอกทุกคนว่าไม่เป็นไร” ความขัดแย้งดังกล่าวผ่านเหตุการณ์ย่อยหรือเนื้อเรื่องในโครงเรื่องรองผ่านสุขทุกข์สถานการณ์ต่างๆ ก่อนทั้งหมดจะคลี่คลายด้วยความรักความจริงใจที่ตัวละครเอกมีให้ต่อกัน การสร้างเหตุการณ์กระทำในโครงเรื่องผ่านความขัดแย้งนี้ ผู้เขียนเจาะจงอยู่แค่ตัวละครหลักในขณะเดียวกันได้สร้างภาพฝันการสร้างโลกของคู่รักเพศเดียวกันไว้ในโครงเรื่องรอง ประเด็นดังกล่าวนี้หากพิจารณาความเป็นจริงโลกของคู่รักเพศเดียวกันอาจไม่ได้อยู่ในสภาวะสุขนิยมแต่อย่างใด แต่ในโลกของนวนิยายความสัมพันธ์ของตัวละครเอกทุกเรื่องได้รับการสนับสนุนและยอมรับจากกลุ่มเพื่อนและครอบครัวเช่นคู่รักต่างประเทศ ในนวนิยายวิศวกรรมโยธา ครอบครัวของนายเอก กรรม ยอมรับความสัมพันธ์ของทั้งสองคนเมื่อเห็นความจริงใจที่ตัวละครเอกต่างมีให้กัน ส่วนตัวละครพระเอกอย่างโยธาเองก็เลือกปรึกษาพ่อเพื่อเริ่มต้นความรักอีกครั้ง สำหรับความรักของตัวละคร สารวัตร พระเอกจากนวนิยายเพราะเราคู่กัน ทุกคนในครอบครัวต่างเอาใจช่วยให้เขาสมรสสมรัก สำหรับตัวละครอาร์คพระเอกและอาร์มนายเอกจากเรื่องวิศวกรรมประสาท พ่อของทั้งสองฝ่ายได้มาทำความรู้จักกันและเปิดทางให้ตัวละครเอกสานสัมพันธ์กันเหมือนเช่นคู่รักต่างประเทศทั่วไป กล่าวได้ว่าผลงานของจิตติเรณครอบครัวถือเป็นพื้นที่ปลอดภัย (Safe Zone) ของคู่รักเพศเดียวกันก็คงได้ สำหรับกลวิธีการดำเนินเรื่อง (เนื้อเรื่อง) นวนิยายที่นำมาวิเคราะห์ ใช้กลวิธีเล่าเรื่องตามลำดับปฏิทิน (Chronological Order) เล่าเรื่องราวเหตุการณ์แบบเสี้ยวหนึ่งของชีวิต (slice of life) เป็นส่วนใหญ่และปิดเรื่องแบบสุขนาฏกรรม (Happy Ending) คือจบเรื่องด้วยความสุขหรือความสำเร็จของตัวละคร มีแตกต่างออกไปคือเรื่องบทกวีของปีแสง กลวิธีการเล่าเรื่องใช้การย้อนเวลาของกวีหรือบทกวีนายเอกของเรื่อง ย้อนตัวเองกลับไปในอดีตที่ผ่านมาสิบปีรวมห้าครั้งเพื่อเปลี่ยนแปลงตัวเอง ใช้ชีวิตแบบที่อยากทำเพื่อไม่ให้รู้สึกเสียใจในภายหลัง กลวิธีเล่าเรื่องนี้เปรียบต่างเหตุการณ์ซึ่งเกิดขึ้นภายใต้สถานการณ์และสถานที่เดิม ๆ แต่ผลลัพธ์การย้อนเวลาแต่ละครั้งจบต่างกัน

ตัวละคร (Character) การสร้างลักษณะตัวละครนวนิยายยาโออิของไทยปัจจุบันอาจกล่าวได้ว่าประกอบด้วย 2 กลุ่มกลุ่มแรกเป็นแนวการประพันธ์ยาโออิรูปแบบกระแสหลัก บุคลิกตัวละครบ่งบอกถึงเพศสถานะและเพศวิถีชัดเจน “เซเมหรือเมะ” (Seme) พระเอก และ “อุเคหรือเคะ” (Uke) นายเอก⁵ เป็นภาพแทน (Representation) อัตลักษณ์ทางเพศของตัวละคร สำหรับกลุ่มที่สอง รื้อสร้างเพศสถานะจำแนกความเป็นหญิงชายออกจากกันตามภาวะควีร์ (Queer) สร้างลักษณะตัวละครมีเพศวิถีที่ไม่

⁵ เซเม (seme) และ อุเค (uke) ถูกนำมาใช้ในช่วงปี 1970-1980 ซึ่งเป็นช่วงที่ยาโออิเริ่มได้รับความนิยมในญี่ปุ่น บทบาทของเคะและเมะจะเกี่ยวข้องกับบุคลิกภาพและรูปลักษณ์ภายนอกบางอย่าง ในบริบทของยาโออิ เมะหมายถึงผู้โจมตีหรือฝ่ายรุก ส่วนเคะหมายถึงผู้ที่ได้รับหรือฝ่ายรับ

เสถียรโดยจำลองขึ้นใหม่ เพศสถานะไม่จำเป็นต้องมีเพียงสอง เพศจึงมีลักษณะลอยตัว (Juduth Butler, อ้างในนันทนัย ประสานนาม, 2564) อันเป็นการสร้างตัวละครแบบอัลฟา (Alpha) เบต้า (Beta) และตัวละครแบบโอเมก้า (Omega) แนวทางการประพันธ์บันเทิงคดีแฟนฟิคโอเมก้าเวิร์ส⁶ ที่สัมพันธ์แนบแน่นกับยาโออี

สำหรับนวนิยายของจิตติเรนนั้นขอบการประพันธ์เป็นไปในเชิงกระแสแรก ตัวละครบ่งบอกเพศวิถีและเพศสถานะสำหรับตัวละครเซเมหรือพระเอก กรอบบุคลิกเซเมกระแสนิยมเป็นผู้ชายฐานะดี หน้าตาดี ชอบเล่นกีฬา

“ถัดจากไอพีเจตมาตัวสูงๆ หน้าหล่อ ไล่เลื้อยบอลแมนยู นั่นชื่ออาร์คอยู่ปีสี่เป็นเหนือเดือน ผมถึงกับสตันเพราะหล่อมากจริงๆ หล่อจนเกิดมาอยากหน้าตาดีเหมือนเขา...พีญี่ปุ่นแล้วว่าที่ใครต่อใครเรียกขานไอพีอาร์คว่าเหนือเดือน เพราะมันหล่อกว่าเดือนมหา'ลัย แต่ที่แกหยิ่งไม่ลงประกวดด้วยเหตุผลที่ว่าไม่อยากเป็นคนดังให้ใครพูดถึงอีก ...มันไม่อยากเป็นเดือน เลยประกาศว่ามีตำแหน่งเหนือเดือนเมื่อไรค่อยประกวด... พีอาร์ครับมาคนเดียวแต่คนมองเป็นพรวน ฮอตจ้าฮอตคือมึงโผล่มาแค่ชนหน้าแข่งหญิงยังกรี๊ดเลย” (อาร์ค:วิศวกรรมประสาท)

“เขาตัวสูงมาก ร่างกายสมส่วน สวมเสื้อยืดสีดำกางเกงบอลสีน้ำเงิน เดินถือจานข้าวมากับเพื่อนกลุ่มใหญ่ ทว่าเขากลับโดดเด่นกว่าใครเพื่อน ดวงตาเฉียวคม จมูกโด่งเป็นสันกับปากรูปกระชับ...หล่อมาก หล่อว้าวควายตายล้ม มันนั่งอยู่ตรงนี้ตั้งแต่เมื่อไรวะ ตอนที่เคยเจอจากระยะไกลในโรงอาหารผมว่าเขาดูดีแล้วนะ ทว่าพอมานั่งใกล้กันจนลมหายใจแทบเป่าขนตากระพือ ผมก็รู้ได้ทันทีว่าแม่่งสุดจริง” (ไฟฟ้า:วิศวะกับไฟฟ้า)

นอกจากหน้าตาดีมาก ตัวละครเซเมมักมีบุคลิกเงียบขรึม ไม่ชำนาญการแสดงความรู้สึก มีความเป็นส่วนตัวสูงลักษณะอินโทรเวิร์ต (introvert)

“ก็ไม่รู้หรอกนะว่าคนคนนี้ร้ายแค่ไหน เพราะภายนอกที่เห็นรับรู้ได้เพียงความไม่สนโลก แข็งกระด้างและไม่ค่อยเป็นมิตร แต่ต่อให้คนอย่างไรจะเป็นยังไงมันก็ไม่เกี่ยวกับผมอยู่ดี โยธาเป็นคนประหลาด เวลาผมมองไปที่ใบหน้าของมันบางครั้งสัมผัสได้ถึงความไม่สนโลก แต่บางทีก็เหมือนพวกเจ้าเล่ห์และอันตรายพอตัว ...นิสัยอ้อมจกักรवालปวดงโคจรออกนอกแกลลค์ซี่ของมัน เป็นอะไรที่เซอร์ไพรส์ที่สุด ขนาดอยากทำความรู้จักกันแม่่งยังลงทุนนั่งทำแบบสอบถามมาให้กันเลยอะ ถ้ามจริงชอบความลำบากลิณะแค่เปิดปากถามมันยากนักหรือไง” (โยธา:วิศวกรรมโยธา)

“เรื่องทุกอย่างเกิดจากความหน้ามึนของเหนือเดือนที่ไม่อยากทำความรู้จักกับใครนอกจากหลานรหัสน้อย่างผม ก็เข้าใจอยู่หรือกว่าพีอาร์คปิดกั้นตนเองจากคนอื่น เลยไม่มีใครทำความรู้จักแกอย่างจริงจัง ผมจึงได้แต่หวังว่าเขาจะมีเพื่อนใหม่ที่สนิทสนมจากงานวิศวะสัมพันธ์บ้าง” (อาร์ค:วิศวกรรมประสาท)

⁶ โอเมกาเวิร์ส หรือ เอบีโอ (A/B/O) ย่อมาจากตัวอักษรแรกของตัวละครแต่ละประเภท เป็นงานจินตนาการถึงโลกที่มนุษย์ทั้งชายและหญิงมีเพศรองเป็น อัลฟา เบตา และโอเมกา เพศรองนี้เกี่ยวพันในการกำหนดบทบาท สถานภาพ และช่วงชั้นทางสังคมของแต่ละคน โดย A/B/O ได้แรงบันดาลใจมาจากซีรีส์อเมริกาเรื่อง Supernatural ที่จัดลำดับชั้นทางสังคมเลียนแบบฝูงหมาป่า ในจักรวาลสมมติโอเมก้าเวิร์ส ผู้มีเพศรองอัลฟาคือจำฝูงมีอำนาจและเป็นผู้นำ อัลฟาแต่ละคนมีพิโรโมนเฉพาะตัวใช้เพื่อกดขี่ผู้อื่นและดึงดูดทางเพศ กลุ่มที่มีเพศรองเบต้าไม่มีพิโรโมนคล้ายคนปกติทั่วไป และกลุ่มเพศรองโอเมก้า อ่อนแออบบางพิโรโมนมีแรงดึงดูดทางเพศสูง ผู้ชายที่มีเพศรองโอเมก้ามีลักษณะพิเศษสามารถท้องได้ ความแพร่หลายของการสร้างสรรค์วรรณกรรมดังกล่าวนี้วัดได้จากสื่อทั่วโลกลานานาชาติที่เป็นต้นฉบับและการดัดแปลงเป็นแฟนฟิค

ในทางกลับกันกรอบบุคลิก**ตัวละครเอกหรือนายเอก** มักผสมความเป็นหญิงผ่านรูปลักษณ์ผู้ชายตัวเล็กหรือรูปร่างเล็กกว่าพระเอก เป็นภาพแทนความน่ารัก สดใส ร่าเริง มองโลกแง่ดี มีมนุษยสัมพันธ์ดีแนวเอ็กซ์โทรเวิร์ต (Extrovert) และมีบุคลิกบางอย่างที่คนอยากปกป้องไปพร้อม ๆ กับรังแก

“ขนาตาแพยว ดวงตากลมโตที่กำลังจ้องจ้องสิ่งที่ตนเองทำอยู่ จมูกเล็กๆกับปากน่าเอ็นดูที่ได้แตะแล้วคงนุ่มนิ่มเหมือนเยลลี่ แก้มใสมีเลือดฝาดพาดผ่าน” (กรรมคุณ: วิศวกรรมโยธา)

“คนเราแค่ฟังเสียงไม่รู้หรือกว่าหน้าตาเป็นยังไง ทว่าพอได้เห็นร่างกายผมก็นิ่งไปหมด โคตรน่ารัก น่ารักตัวเท่าบ้านน่ารักเท่าจักรวาลซุบซิบแสบทอด” (บทกวี: บทกวีของปีแสง)

“พี่รหัสโยธาแม่งโคตรน่ารัก ผมพยักหน้าเห็นด้วย รุ่นที่ผู้ชายปัสสาวคนนั้นตัวเล็กมาก ผิวขาวหน้าตาน่าเอ็นดู” (อาร์ม: วิศวกรรมประสาธ)

“ใครคนนั้นเป็นเจ้าของร่างบาง ใบหน้าหวานราวกับนางฟ้า ดวงตากลมโตดำขลับ ผมสีน้ำตาลเข้มพลิ้วไปมาจากแรงขยับของร่างกายตามจังหวะเสียงเพลง ริมฝีปากจิ้มลิ้มก็เอาแต่ยิ้มไม่ยอมหยุด เมื่อน่าน...ปลาบฟ้าของผมแม่งเซ็กซี่โคตรๆ...ริมฝีปากได้รูปช่างน่าครอบครองเหลือเกิน ดวงตากลมโตที่ข้อนขึ้นมอหวานล้าราวกับน้ำผึ้งหอม จมูกเล็กจิ้มลิ้มก็รูปหน้าเรียวย ไทน์จะผิวสีน้ำตาลที่ติดกับผมสีน้ำตาลเข้มนั้นอีกหละ ถึงเขาจะเป็นผู้ชายแต่สำหรับผมแล้วเมื่อน่านเป็นสิ่งสวยงามที่สุดในชีวิต” (เมื่อน่าน: ปลาบฟ้า)

บุคลิกตัวละครบ่งชี้เพศวิถีความเป็นพระเอกหรือเซเมะและนายเอกหรืออูเคะ ถือเป็นจุดนำทางผู้อ่านเข้าถึงความคิดและพฤติกรรมต่างๆที่ตัวละครสื่อออกมา แม้การแสดงออกเป็นลักษณะชายแท้แต่ความโรแมนติกจากเหตุการณ์ต่างๆผูกเข้าด้วยกันตามเนื้อเรื่องนำไปสู่การยอมรับจินตนาการที่มากกว่าความเป็นจริงได้ วิถีเซเมะและอูเคะสร้างให้ผู้อ่านยอมรับชายแท้แต่มาดกหลุมรักใส่ๆกันเอง เพราะความใกล้ชิดผูกพันความน่ารักและเสน่ห์ของอีกฝ่ายซึ่งอาจจะเป็นเพื่อนรัก เพื่อนสนิท เพื่อนร่วมงาน ร่วมมหาวิทยาลัย รุมเมท นั้นพิเศษ เป็นความรู้สึกวาบหวนวันไหว้กับคนนี้เพียงคนเดียวเท่านั้น

นอกจากการวางตัวละครเอกเซเมะและอูเคะของแต่ละเรื่องแสดงเพศวิถี ตัวละครชุดและตัวละครภาคต่อหรือเรียกว่า **“ตัวละครต่อเนื่อง”** ยังได้ถูกนำมาใช้ในงานเขียน วิธีสร้างตัวละครต่อเนื่องวิธีแรกคือใช้ตัวละครที่ผู้อ่านเคยรู้จักมาแสดงความเป็นไปของตัวละครนั้นๆเพื่อใช้งานตัวละครต่อไป วิธีที่สองหยิบตัวละครจากเรื่องเก่ามาใช้เป็นตัวละครเอกในเรื่องใหม่ อาร์คและอาร์มพระเอกนายเอกจากวิศวกรรมประสาธเข้ามามีบทบาทในนวนิยายเรื่องวิศวกรรมโยธา ถูกจัดวางเป็นตัวละครต่อเนื่องที่สัมพันธ์มาจากการเป็นสายรหัสเดียวกัน และในเรื่องเดียวกันนี้ปรากฏบทบาทของไฟฟ้า น้องชายที่คอยแสดงความคิดเห็นเห็นเรื่องราวความรักของโยธากับกรรม แครกเตอร์ของไฟฟ้ายังไปสู่วิเศษกับไฟฟ้านวนิยายเรื่องถัดไป การสร้างตัวละครต่อเนื่องนั้นได้ผูกไว้ด้วยเงื่อนเวลา เรื่องราว และความสัมพันธ์ของตัวละคร โดยผู้อ่านสามารถแยกอ่านในแต่ละเรื่อง หรือติดตามในลักษณะ “ชุดนิยาย” ก็ได้

จุดน่าสนใจอีกประการของตัวละครเอกในนวนิยายของจิตติเรนคือการสร้างตัวละครเอกให้มี**ปมในใจหรือบาดแผลในใจ (Trauma)** หากพิจารณาสิ่งกีดขวาง (barrier) ที่พามาเล่า รีจิส (Pamela Regis, 2003) ได้นำเสนอไว้ว่าเป็นสิ่งที่ทำให้ตัวละครเอกลงเอยกันไม่ได้ โดยสิ่งกีดขวางดังกล่าวอาจมาจากสภาพแวดล้อมต่างๆภายนอกและจากภายในของตัวละคร ผู้เขียนได้หยิบบาดแผลในใจมาเป็นสิ่งกีดขวางความรักของตัวละครเอก ปมในใจเชิงจิตวิทยา มักเกิดขึ้นในวัยเด็กหลังได้รับความบอบช้ำทางร่างกายและจิตใจ ติดแน่นฝังรากลึกในความทรงจำหรือแม้จำไม่ได้แล้วแต่ก็ยังมีผลกระทบต่อเนื่องในการดำเนินชีวิต พฤติกรรม

คำพูดและการแสดงออก ตัวละครเซเมะผ่าแฝดโยธาและไฟฟ้ามีหน้าตาเหมือนกันจนยากจะแยกออก แต่แคแรกเตอร์และนิสัยต่างกันสุดขั้วอันเป็นผลจากการแยกเลี้ยงดู “ภาพคนพี่ยื่นจับฉลาก สภาพอย่างกับโดนผีสิง ตรงข้ามกับคนน้องที่แอบปีตีต้า คนนั้นที่คนนี่ที่... ตอนนี่ใครหลายคนเริ่มแยกไฟฟ้าออกจากโยธาได้แล้ว สิ่งหนึ่งที่สองคนนี้มีไม่เหมือนกันเลยคือกลิ่นอายซึ่งแผ่กระจายรอบตัว แม้มองไม่เห็นแต่สัมผัสได้ ไฟฟ้าเป็นมนุษย์เฟรนด์ลี่เข้ากับคนได้ง่าย โยธาเป็นขั้วตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง... ติมๆ ประหนึ่งโดนของ” แคแรกเตอร์แตกต่างของคู่แฝดเป็นผลพวงจากพ่อแม่หย่าร้าง สร้างบาดแผลให้ลูกชายทุกคนตั้งความในใจซึ่งไฟฟ้า (วิเศษกับไฟฟ้า) สะท้อนออกมา “ไม่มีใครในบ้านของเราที่จะสัมผัสความเจ็บปวดในอดีตไปได้ พ่อยังยึดติด นิวตันเกลียดการผูกมัด โยธากลัวการมีความรัก ส่วนผมไม่สามารถพาตัวเองออกจากความคาดหวังลึกลับๆ ในใจ บางครั้งอดีตก็ทำร้ายเราซ้ำแล้วซ้ำเล่าไม่จบสิ้น”

โยธาและไฟฟ้าได้สร้างรูปแบบตัวตนภายนอกขึ้นห่อหุ้มปมภายใน เมื่อพ่อแม่หย่ากันโยธาขอไปกับแม่แต่สุดท้ายแม่กลับเลือกแฝดน้อง เลยเป็นปมในใจว่าตัวเองไม่ใช่คนที่ถูกเลือก เมื่อรวมกับผิดหวังรักครั้งแรกที่อีกฝ่ายเลิกราไปเพราะไม่ใช่ความรักแบบคนรัก ตกอ้ายปมในใจภายในของโยธากับความเชื่อที่ว่า “จุดจบความรักคือเลิกราก” พฤติกรรมแสดงออกจึงถูกคนรอบด้านลงความเห็นว่าเป็นมีตมนบอย ร้ายกาจ ควงผู้หญิงไม่เข้าหน้า ชอบมีความสัมพันธ์แบบข้ามคืน (One Night Stand) มีนิสัยชอบเป็นมือที่สามยู่ให้คนอื่นเลิกกัน ทำร้ายผู้อื่นอย่างรู้ตัว ต่างจากบุคลิกแฝดผู้น้องอย่างไฟฟ้า ชีวิตไฟฟ้าไม่เคยได้เลือกอะไรเลยก็เลยไม่กล้าเลือก คิดว่าถ้าทำตัวดีกับทุกคนแล้วจะได้ไม่โดนเกลียด จึงมีมนุษย์สัมพันธ์ขั้นดีเกินไปกับผู้คนรอบด้าน ไม่ขีดเส้นแบ่งความสัมพันธ์กับใครและนำไปสู่การทำร้ายคนอื่นโดยไม่รู้ตัว “ทำดีกับทุกคน มอบความรู้สึกที่หลอกกับตนเองว่าไอ้เนื้อที่เรียกว่าความรักให้กับคนรอบข้าง ก่อนที่คนเหล่านั้นจะมอบความรู้สึกดีๆ มาให้เช่นกัน ซึ่งชีวิตแบบนี้ไม่เห็นมีข้อเสียตรงไหน”

นอกจากเซเมะคู่แฝด อุเคะจากทั้งสองเรื่องข้างต้นก็มีปมในใจเป็นสิ่งที่คิดขวางเช่นกัน กรณีบุคคล “คุณความสดใสแห่งภาคเคมี” เมื่อหมดแสงไฟสว่างความสดใสนั้นก็หายไปทันที ทั้งหมดเป็นผลจากสมัยยังเด็กเล่นจนจนผลของตัวเองในห้องเก็บของมืด ๆ กว่าจะมีคนมาเจอก็เกือบตาย หลังจากนั้นเลยกลัวความมืด (Fear/Phobia) นอนปิดไฟจะฝันร้ายและมีจินตนาการด้านลบเกิดขึ้น ส่วนตัวละครไวน์ อุเคะจากเรื่องวิเศษกับไฟฟ้า มีแฟนผู้หญิงทั้งที่ชอบผู้ชายด้วยกลัวคนรอบข้างไม่ยอมรับหากรู้ความจริง “... ส่วนตัวตนของผมเขาได้เห็นไปเกือบหมด แต่ก็ยังเหลือสิ่งที่ยังไม่เคยเปิดเผยออกไปตรง ๆ ผมเป็นเกย์ ชอบและตกหลุมรักผู้ชาย ประโยคนี่แค่คิดนะง่าย ทว่าในทางปฏิบัติอะโคตรยาก ทำยังไงดีจะบอกความจริงว่าผมไม่ได้เป็นในสิ่งที่แสดงออก... ไม่อยากปิดบังอีกต่อไป” สิ่งคิดขวางที่ใช้ปมในใจเป็นการขวางกั้นความรักยังปรากฏให้เห็นในตัวละครปี อุเคะจากเรื่องปลาบพฟ้า การโดนล้อเลียน (bully) และถูกเอารัดเอาเปรียบจากรอบตัว สร้างปมให้ปีไม่เชื่อว่ารอยยิ้มที่ทุกคนมอบให้มีความจริงใจอยู่ในนั้น “ผมเป็นแบบนี้เพราะไม่เคยมีความมั่นใจ หลายครั้งรู้สึกว่าคุณเองมีความต้องการไม่ต้องการอะไร ทว่าเมื่อคิดว่าเขาจะคิดเหมือนเรามากๆ เขายังชอบเราเหมือนเดิมหรือเปล่า ผมก็จะกลับไปอยู่ที่จุดแคร์คนรอบข้างเหมือนเดิม ชีวิตหมุนวนอยู่แต่กับคนอื่น นั่นก็เพราะอยากได้รับการยอมรับและมีตัวตนในสายตาของพวกเขาต่างหาก”

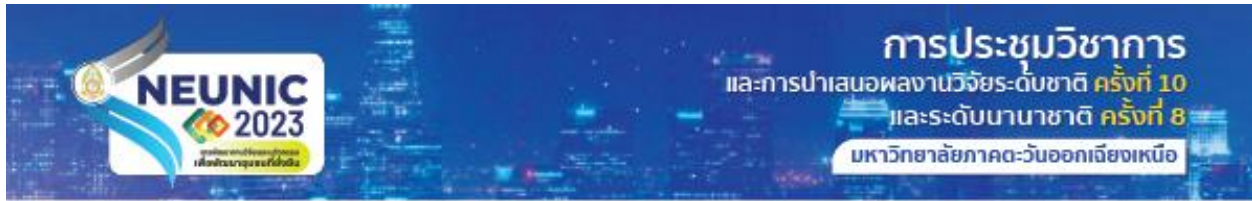
ตัวละครที่กล่าวมาข้างต้นมีลักษณะแบบตัวละครรอบด้าน (Round Character) มีพัฒนาการตัวละครเป็นพลวัต (Dynamic Character) ผ่านหลายเหตุการณ์ผูกเป็นเงื่อนงำทำให้ตัวละครเกาะเกี่ยวกันนานพอข้ามผ่านสิ่งคิดขวาง (Barrier) จนเกิดความรัก

และผูกพันต่อกัน กล้าหันกลับไปเผชิญหน้าปมปัญหาในอดีต เปิดใจที่จะเรียนรู้อีกครั้ง แล้วทิ้งอดีตหันกลับมาอยู่กับปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงตัวเองให้ดีขึ้นเพื่อใครสักคน

ตารางที่ 2 แคนแรกเตอร์ตัวละครที่มาจากบาดแผลในใจ (Trauma)

ปมในใจ...คนไหนคือเธอ	ตัวอย่างความคิดและพฤติกรรมตัวละครที่เกิดจากปมในใจ
ตัวละครไฟฟ้าเซเมะจากเรื่องวิเศษกับไฟฟ้า ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงความคิดตัวเอง จากความเชื่อสนิทใจตามแม่ที่เคยกล่าวไว้ว่า “ความรักแบบไหนก็สวยงาม” ไฟฟ้าหันกลับมาแยกแยะความสัมพันธ์ที่ตนเองมีให้คนรอบตัว จัดลำดับความสำคัญว่าจะอะไรควรมาก่อนมาหลัง เลือกที่จะปฏิเสธคนเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาเข้าใจผิด แสดงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนและแตกต่างมอบให้ไว้คนที่สำคัญและมีความหมายกับเขามากกว่าคนอื่นทั่วไป	“ผมสร้างบาดแผลให้ใครหลายคนพร้อมกัน เพียงเพราะการกระทำไม่คิดหน้าคิดหลังของตัวเอง จนกระทั่งโลกได้เหรียญใครคนหนึ่งเข้ามาในวงโคจรของผม...แล้วผมจะเปลี่ยนไปได้ไหม การกระทำที่ผ่านมาทำให้ใครเจ็บปวดไปบ้างหรือเปล่านั้นคือคำถามที่ผมไม่กล้าคิดต่อ แต่เขาสอนให้ผมเผชิญหน้าเปลี่ยนให้ผมเป็นคนที่ดีขึ้น ก่อนมันจะค่อยๆชัดเจนขึ้น ทุกอย่างเปลี่ยนไปตั้งแต่มีคนหนึ่งเข้ามา”
ตัวละครพระเอกอย่างโยธา ไม่สามารถปฏิเสธใจตนเองจึงเริ่มต้นรักครั้งใหม่กับภรรยา แต่ก็ทำให้อีกฝ่ายเจ็บปวดจากการเฝ้ารอความรักที่เขาเองตอบไม่ได้ว่ารักคืออะไร โดยตัวเองก็เจ็บปวดเช่นกัน โยธาหันมาสะสมความรู้สึกกับวาริชแฟนเก่า นำความสับสนปรึกษาผู้เป็นพ่อ รับผิดชอบความร้ายแรงความรักของคนอื่นที่ตนก่อขึ้น ตัดสินใจต่อสู้กับปมในใจตนเองทั้งหมดเพื่อเปลี่ยนแปลงตนเอง ...อยากเป็นคนที่ดีขึ้นเพื่อใครสักคน	“ในช่วงเวลาที่เศร้าที่สุดผมโชคดีเหลือเกินที่ได้รู้จักกับวาริช เขาเข้ามาในเวลาที่ผมต้องการใครสักคน เราต่างแตกหักด้วยกันทั้งคู่เพราะถูกทิ้งมาเหมือนกัน ต่างคนต่างทำหน้าที่ปกปิดใจกันอยู่เสมอ จนมันพัฒนาจากพี่น้องไปเป็นคนรักแต่วันหนึ่งก็ถูกถล่มไปเป็นพี่น้องเหมือนเดิม ด้วยประโยคสั้นเจ็บปวดว่า ‘ที่เป็นอยู่ไม่ใช่ความรัก’ ผมไม่ศรัทธาและไม่คิดอยากตามหาความหมายจริงๆของมันอีกแล้ว นอกจากใช้ชีวิตเหี้ยมๆสนับสนุนให้คนนอกใจเลิกกันโดยเร็ว นับวันยิ่งคุ้นชินกับจิตใจที่บิดเบี้ยวของตัวเองเรื่อยๆ ไม่เคยคิดด้วยซ้ำว่าจะมีวันที่ตัวเองเป็นคนที่ดีขึ้นและอยากเปลี่ยนแปลงมันเพื่อใครสักคน ทว่าวันหนึ่งโลกกลับเหวี่ยงผู้ชายแปลกหน้าเข้ามา ผู้ชายที่โคตรสุดไสร้แรง เป็นพลังบวกให้กับคนรอบตัว”
อุเคะหรือตัวละครนายเอกปีจากปลาบ่นฟ้า ด้อยค่าตนเองจากบาดแผลในใจที่โดนสังกรรมรอบข้างกดทับ จึงสับสนกับความรักวิตกกังวลสายตาคอรอบข้างและกระแสโซเซียล ท้ายที่สุดมีจิตใจที่เข้มแข็งขึ้นเพราะถูกโอบอุ้มด้วยเส้นใยความรักอันแข็งแกร่งของหมอกตัวละครพระเอกจนผ่านอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้	“กูอยากทำตามใจตนเอง ไม่อยากฟังคนอื่นมาตลอด แต่กูไม่มี ความมั่นใจอะไรเลย กูไม่เคยมีความรัก ไม่เคยมีแฟน ไม่เคยมีใครอยากคบเป็นเพื่อนด้วยซ้ำ พอวันหนึ่งมีมิงเข้ามา มันก็เอาแต่กลัวว่าจะต้องเสียมิงไป แล้วตุลลี่ มิงมีคนชอบมากแคไหน จะให้กูกล้าพูดเต็มปากได้ยังไงว่ามิงเป็นของกู มิงไม่มีทางทิ้งกูไปแน่ๆ...คนที่มันไม่มีใครมาตลอดชีวิต ผิดด้วยเหอที่จะปกป้องตัวเอง

ตารางที่ 2 แคนแรกเตอร์ตัวละครที่มาจากบาดแผลในใจ (Trauma) (ต่อ)

ปมในใจ...คนไขคือเธอ	ตัวอย่างความคิดและพฤติกรรมตัวละครที่เกิดจากปมในใจ
	ด้วยการเดินหนีปัญหา ...กูเจ็บนะเจ็บมาๆเลยเสียใจที่โดนตำ แต่เจ็บกว่านั้นคือการที่มีงูกใครต่อใครตำ ที่ผ่านมาถึงมีแต่คนรัก หากวันหนึ่งเขาเกลียดมีงูขึ้นมาเพราะคบกับคนอย่างกู จะให้กูมีความสุขอยู่ได้ยังไง”
บทสนทนา (dialogue) บทสนทนาในบันเทิงคดีเป็นองค์ประกอบซึ่งช่วยดำเนินเรื่อง สะท้อนลักษณะนิสัยความคิดเห็น และบุคลิกภาพของผู้พูด สร้างความประทับใจในความเป็นธรรมชาติ มีความหลากหลายในเรื่องคำที่ใช้ช่วยผ่อนคลายความเครียดของผู้อ่าน หรือเป็นข้อความเชิงอธิบาย (ราชบัณฑิตยสถาน,2561) ในงานยาโออิบทสนทนาถือเป็นสิ่งชูรสและมีความสำคัญในการเล่าเรื่องมากกว่าผู้เล่าเรื่องหรือบรรยายเรื่อง บทสนทนาในกลุ่มนวนิยายที่เลือกมาเป็นตัวอย่าง มีคำหยาบใช้อยู่ในชีวิตปัจจุบันของตัวละคร ใช้ภาษาพูดง่ายดังตุ๊ดใจ (catchy word) สร้างอัตลักษณ์เปรียบต่างลักษณะตัวละครดังผู้อ่านให้เข้าสู่โลกของตัวละคร เช่น อาร์ค-เหนือเดือน โยธา-มีตมนบอย ไฟฟ้า-คุณความร่าเริง กรรณ- คุณความสดใส, น้องหุ, ปี่เกิ้ล ไทน์-คนซิค ๆ สารวัตร สามีแห่งชาติของมอ. รวมทั้งภาษาวัยที่เป็นอัตลักษณ์ของนิยายวาย เช่น จิ้น ชิปปเปอร์ เรือแล่น ซิน⁷ บทสนทนาในชีวิตประจำวันของตัวละครยังผูกเข้ากับสื่อโซเชียล เชื่อมการเดินทางเรื่องให้ตัวละครสร้างความสัมพันธ์และสร้างแรงกระเพื่อมสู่ความสัมพันธ์ของ ตัวละครหลักและจากคนรอบข้าง ตัวอย่างเช่น เพจคิวท์บอย สะท้อนความคิดเห็นบวกลบของผู้คนที่มีความสัมพันธ์ของ ตัวละครเอก เฟซบุคส์ อินสตราแกรม ไลน์ แทรกในเหตุการณ์ย่อย เพื่อแสดงความเป็นไปของเหตุการณ์ความรู้สึกของตัวละครและคนรอบด้าน รวมทั้งแสดงบทสนทนาเพื่อช่วยดำเนินเรื่อง ประเด็นน่าสนใจขององค์ประกอบฉากท้องเรื่องอีกประการคือผู้เขียนมักนำเพลงและศิลปิน สื่อสารสร้างความรู้สึกร่วมและอารมณ์ร่วมผูกตัวละครเข้าด้วยกัน รวมทั้งดึงผู้อ่านให้เข้าถึงตัวละครและเนื้อเรื่องลึกมากขึ้น ตัวอย่างจากเรื่องบทกวีของปีแสง ตัวละครพระเอกปีแสงแปลเนื้อความท่อนหนึ่งจากเพลง My favorite fish⁸ “ถึงในทะเลจะมีปลามากมาย แต่คุณก็ยังเป็นปลาตัวโปรดของผมอยู่ดี” จีบกวีหรือกวีนายเอก ขณะที่นวนิยายเรื่องเพราะเราคู่กันใช้เพลงหลายเพลงของวง Scrubz เพียงวงเดียวสร้างบรรยากาศให้กับนวนิยาย ส่วนมุมมอง (Point of view) กลวิธีเกี่ยวกับผู้เล่าเรื่อง นวนิยายที่นำมาใช้เป็นกรณีศึกษาใช้การเล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ 1 เป็นผู้เล่าประสบการณ์ของตนเอง (I-protagonist) และเปลี่ยนตัวละครผู้เล่าตามเหตุการณ์ผ่านความคิดและการมองเห็นของตัวละครนั้น ๆ	

⁷ จิ้น ย่อมาจากอิมเมจจิน (imagine) เป็นจินตนาการคิดลึกลงไปไกลให้คนที่ชอบเป็นอย่างที่ตัวเองคิดหรือจับคู่คนสองคนที่ชื่นชอบ ชิปปเปอร์ (Shipper) ผู้คอยเฝ้าติดตามสนับสนุนความสัมพันธ์ของบุคคลที่กำลังจิ้นหรือชิปปอยู่ เรือแล่น เมื่อคู่จิ้นมีโมเมนต์ด้วยกันบ่อยๆ เรือก็ยิ่งแล่นได้ดี ซิน ย่อมาจากซินเดอเร (tundere) หมายถึงคนที่ไม่ชอบพูดอะไรตรงๆ

⁸ เพลง My favorite fish: ศิลปิน Gus Dapperton

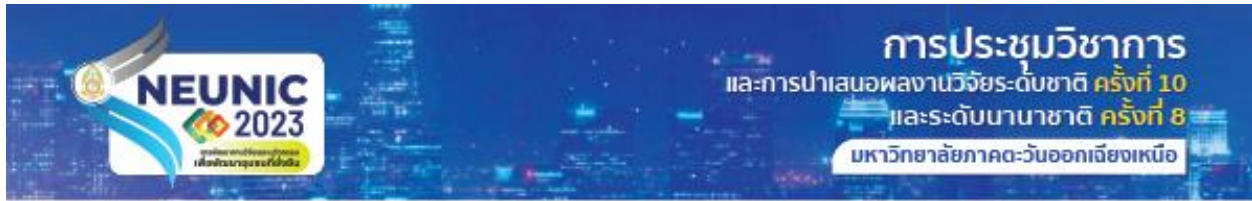
“นั่นไง มึงตอบไม่จริง”
จะมาเล่นลิ้นปลิ้นปล้อนกับผม ซ้ำไปชาติหนึ่งเถอะ
“กูตอบสิ่งที่เกลียด”
“แต่กูให้เลือกลีสิ่งที่ชอบมัย ได้ข่าว”
ด้วยอยากรู่ว่ามันจะเกลียดอะไรมากกว่ากัน
ความคิดแผลงๆก็แทรกขึ้นมาจะทันหันจนผมอดไม่ได้ที่จะโพล่งออกไป
“งั้นระหว่างกูกับซิริส์เกาหลีที่โคตรน้ำเน่าละมึงเลือกอะไร”
“มึง”
“เออ เกลียดกู ลัด”
“เปล่า นี่ตอบสิ่งที่ชอบ”

ภาพที่ 1 ตัวอย่างบทสนทนาและกลวิธีการเล่าเรื่องแบบสรรพนามบุรุษที่ 1 จากนวนิยายเรื่องเพราะเราคู่กัน

ฉากท้องเรื่องและบรรยากาศ (setting/Atmosphere) ภาพรวมฉากท้องเรื่องมักประกอบด้วยภูมิประเทศและสภาพสถานที่ ชีวิตประจำวันของตัวละคร ยุคสมัยของเหตุการณ์ในเรื่อง และสภาพแวดล้อมโดยทั่วไป (บุ๊คและวารเรน อ่างในพิศมัย, 2537) ฉากไม่ได้เป็นแค่สถานที่และกาลเวลาที่ตัวละครมีการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แต่ยังเป็นเจตนาคำนึงถึงโครงเรื่องที่ผู้เขียนกำหนดไว้ ฉากท้องเรื่องหลักสถานที่ของกลุ่มนวนิยายที่เลือกมาเป็นตัวอย่างได้แก่มหาวิทยาลัย ซึ่งสัมพันธ์กับฉากท้องเรื่องที่เป็นสภาพแวดล้อมและชีวิตประจำวันของตัวละคร เหตุการณ์การกระทำในโครงเรื่องย่อมาจากการใช้ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย เช่น กิจกรรมการจับสายรหัส กิจกรรมของมหาวิทยาลัย การรับน้อง ประเพณีแข่งฟุตบอลระหว่างคณะ กิจกรรมชมรม การเข้าเรียน และการสอบ การจับกลุ่มอ่านหนังสือ การติวในห้องสมุดหรือใต้อาคารเรียน รวมทั้งเหตุการณ์ในห้องพัก นอกจากฉากในมหาวิทยาลัย ฉากร้านเหล้ายังถูกสร้างเป็นเหตุการณ์เชื่อมต่อความสัมพันธ์ของตัวละคร เช่น การเชียร์บอล การสร้างมิตรภาพในวงเหล้า รวมทั้งการหลุดปากความในใจของตัวเอกเพราะความเมา

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการศึกษานวนิยายทั้งหกเรื่องโดยใช้องค์ประกอบบันเทิงคดีเป็นกรอบวิเคราะห์ การออกแบบโครงเรื่องปรากฏสองรูปแบบความขัดแย้งคือความขัดแย้งของตัวละครเอกกับกลุ่มเพื่อนและสังคมโซเชียลและความขัดแย้งภายในตัวตนของตัวละครเอง เป็นอุปสรรคทำให้ตัวละครเอกชายรักชายก่อกำแพงในใจขึ้น และสุดท้ายความรักที่จริงใจได้พังทลายความขัดแย้งนั้นนำไปสู่ความสมรสสมรักในท้ายที่สุด ตัวเอกของนวนิยายที่วิเคราะห์แบ่งออกเป็นสองฝ่าย เลียนแบบการสวมบทบาทในความสัมพันธ์รักต่างเพศ พระเอกเลียนแบบการสวมบทบาทแบบชาย และนายเอกเลียนแบบการสวมบทบาทแบบหญิง ความสัมพันธ์ใกล้ชิดนำไปสู่ความรัก การเปลี่ยนแปลงตัวเอง อุปสรรคคลี่คลาย ปิดท้ายเรื่องด้วยการจบแบบสุขนิยม (Happy Ending) นวนิยายทั้งหกเรื่องที่

นำมาเป็นกรณีศึกษา การประกอบสร้างโครงเรื่องและกลวิธีการนำเสนอสอดคล้องการประกอบสร้างนวนิยายโรแมนติกชายหญิง อาจกล่าวได้ว่าเป็นการผลิตซ้ำวาทกรรมโรแมนติกกระแสหลัก ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยกับนวนิยาย วาริสะอาด (2565) ให้ข้อคิดเห็นว่านวนิยายโรแมนติกนิตินันต์เป็นไปได้เช่นกันสำหรับชายรักชาย และยังนำเสนอผ่านการกล่าวถึงและการแสดงออกต่อความเป็นชายรักชายในสังคมของเรื่องเล่าที่แสดงออกซึ่งความปกติธรรมดาอีกด้วย สังคมในเรื่องปฏิบัติต่อชายรักชายและมีทัศนคติต่อความรักของพวกเขาในลักษณะเป็นเรื่องปกติธรรมดาไม่มีความแตกต่างจากความรักของชายกับหญิง ชายรักชายไม่ใช่เรื่องผิดไม่ใช่ของแปลก การนำเสนอในลักษณะดังกล่าวถือเป็นอีกพัฒนาการหนึ่งของเรื่องเล่าแนววายในการนำเสนอภาพความรักที่เป็นไปได้ของคนรักเพศเดียวกัน นอกจากการประกอบสร้างเรื่องเล่าแล้วการประกอบสร้างอัตลักษณ์ของตัวละครเป็นอีกประเด็นที่ได้รับอิทธิพลจากวาทกรรมโรแมนติก ดังเห็นได้จากการสร้างตัวละครแบบอุดมคติภายใต้แนวคิดแบบรักเดียวใจเดียวบนพื้นฐานการแบ่งแยกบทบาทออกเป็นพระเอกและนายเอก ตัวละครเอกชายรักชายทั้งสองฝ่ายนี้มีรูปร่างหน้าตาดีมีเสน่ห์ทางเพศแต่รักเดียวใจเดียว ส่งผลให้อัตลักษณ์ของพระเอกและนายเอกที่มีพื้นฐานจากวาทกรรมโรแมนติกกระแสหลักที่กีดกันคนรักเพศเดียวกันกลับมีคุณสมบัติในการประกอบสร้างรักโรแมนติกที่มั่นคงของชายรักชาย

บันเทิงคดีที่แต่งขึ้นนอกจากมีเจตนาให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้อ่านเป็นสำคัญ ยังเป็นกระแงเงาสงัดอนสังคมนิยมชีวิต ตลอดจนโลกทัศน์ของคนในสังคมด้านต่างๆรวมทั้งสังคมปิตาธิปไตยที่ฝังในสังคมไทยมายาวนาน ตัวละครเอกนวนิยายไทยทั้งอดีตและปัจจุบันส่วนใหญ่เกาะเกี่ยวความสัมพันธ์แบบปิตาธิปไตย บุรุษมีอำนาจและสิทธิเหนือสตรี มีหน้าที่ปกป้องดูแลผู้หญิง และแม้ความนิยมนวนิยายชายหญิงได้เปลี่ยนผ่านสู่การเปิดกว้างของความหลากหลายทางเพศเช่นนวนิยายวายได้เกิดขึ้นในโลกวรรณกรรม ลักษณะความสัมพันธ์และแคแรกเตอร์ตัวละครที่ผู้เขียนสร้างขึ้นยังคงกลิ่นอายของความเป็นปิตาธิปไตยผู้ชายเป็นใหญ่เมื่อมองผ่านคู่เทียบตรงกันข้ามระหว่างเซเมะและอุเคะ (นัทธนี ประสานนาม, 2564) ลักษณะของชายเป็นใหญ่ผ่านเพศรุกพระเอกหรือเซเมะ บุคลิกตัวละคร พฤติกรรมการแสดงออก รวมทั้งลักษณะทางกายภาพ เช่น รูปร่างสูง หน้าตาดี พุดน้อย ชอบเล่นกีฬา เมื่อรักใคร่แล้วมักเปิดเผยเพื่อแสดงตนว่าเป็นเจ้าของอีกฝ่าย ขณะที่อุเคะในฐานะผู้รับ มักถูกตีกรอบให้มีความเป็นเพศหญิงเจือปน ผ่านลักษณะนิสัย พฤติกรรม รวมทั้งลักษณะกายภาพเช่นกัน อาทิ เป็นผู้ชายตัวเล็กหรือบอบบาง ใบหน้าหวาน นิสัยซน ๆ ร่าเริง น่าเอ็นดู ขวนแก้ง มีเมตตา รักมากกว่าหล่อหรือเท่ นวนิยายวายได้ปรากฏลักษณะปิตาธิปไตยขึ้นแม้ทั้งสองคนสวมเพศวิถีชายอยู่ก็ตาม หากเชื่อมโยงตัวละครกับทวิลักษณ์ของเพศวิถีในมุมมองของไทยคือเกย์คิงและเกย์ควีน ข้อค้นพบของอนุชา พิมพ์ศักดิ์ (2562) วิเคราะห์ตัวละครในนวนิยายเรื่องเดือนเกี่ยวเดือนว่าเซเมะหรือเกย์คิง หล่อคม ผิวสองสีหรือผิวขาว คิ้วเข้ม สูง หุ่นล่ำ เป็นนักกีฬา และร่ำรวย อุเคะหรือเกย์ควีนเป็นผู้ชายผิวขาว หน้าใสตาโต ตาหวาน เป็นผู้ถูกกระทำ ตัวละครเซเมะ พนา ก้องธานินท์ หมอป่าในนวนิยายเรื่องเดือนเกี่ยวเดือนเป็นผู้ชายในอุดมการณ์ปิตาธิปไตยเป็นภาพแทนของเกย์คิงอย่างไรก็ตามวาทกรรมเหล่านี้มุมมองของ นัทธนี ประสานนาม (2564) มีความเห็นว่าลักษณะของเซเมะไม่อาจสรุปได้ว่าเป็นเกย์คิง แต่อาจอธิบายได้ว่าเป็น การสร้างตัวละครแบบอัลฟาเมล (alpha male) รวมทั้งปัจจุบันจึงมีการถกเถียงกันถึงความต่างของวรรณกรรมยาโออิกับวรรณกรรมเกย์ โดยมีความเห็นว่าการจำแนกตัวละครอุเคะและเซเมะในงานวิชาการภาษาไทยมีส่วนการผลิตซ้ำมายาคติความเป็นชาย พฤติกรรมข้ามเพศและความเป็นสาวถูกดูหมิ่นเหยียดหยามและไม่ได้รับการยอมรับ โดยมายาคตินั้นอ้างอิงกับบรรทัดฐานรักต่างเพศอันเป็นที่มาของการจำแนกชายรักชายออกเป็นเกย์คิงและเกย์ควีน การตีความวัฒนธรรมยาโออิโดยนำความเข้าใจเกย์แบบไทยสวมทับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครภายในเรื่อง แม้ลักษณะตัวละครจะโยงกับบทบาทในเพศสัมพันธ์ แต่วรรณกรรมเกย์ถูกอำพรางด้วยภาษาที่เป็นรหัสและสื่อสารในรูปแอบแฝง (ราชบัณฑิตยสภา, 2561) ทั้งนี้

แม้นวนิยายวายที่เลือกมาเป็นกรณีศึกษาจะแสดงอัตลักษณ์ทางเพศและเพศวิถีตามแนวขนบการประพันธ์ยาโออิกระแสหลัก อย่างไรก็ตามบางช่วงบางตอนในนวนิยายตัวเอกเซเมะมีการกระทำบางอย่างซึ่งเป็นอัตลักษณ์อัลฟ่าตามแนวนวนิยายA/B/O โอเมก้าเวิร์ส (Omega worse) จักรวาลสมมุติวายุรูปแบบรองที่สร้างมนุษย์ให้มีเพชรองอัลฟ่า เบต้า และโอเมก้า พระเอกเพชรองอัลฟ่ามักกักตักหลังคอกุ่เซตานายเอกเพชรองโอเมก้าเพื่อผูกพันธะ (Bonding) แสดงความเป็นเจ้าของตลอดชีวิต หรือกักบริเวณอื่น ๆ อันเป็นลักษณะการแสดงออกของความรักต่อคู่รัก ผู้วิจัยมีความเห็นคล้ายคลึงกับบทันนัย ประสานนาม (2564) ที่ให้ความเห็นว่าการประพันธ์นวนิยายวายกระแสหลักปัจจุบันอาจมีการประสานภาวะเครือวิกับอัลฟ่าเข้าด้วยกัน นั่นคือเพศวิถีมีความไร้สถานะแบบเครือวิแต่ตัวเอกหรือพระเอกมีลักษณะของอัลฟ่าจำฝูงตั้งเช่นตัวละครเอกในนวนิยายยาโออิของนักเขียน ร เรือ โนมหาสมุทร และนักเขียนนามปากกา Chiffon Cake

แม้บันเทิงคดีวายุจะไม่ได้นำเสนอมุมมองวิถีชีวิตและวิพากษ์ประเด็นทางสังคมของชายรักชายจากมุมมองของชายรักชาย อย่างไรก็ตามนักวิชาการลงความเห็นเพราะผู้ประพันธ์ส่วนใหญ่เป็นผู้หญิง แต่ก็มิบบทบาทส่งเสริมการยอมรับและมองว่าความรักเช่นนี้เป็นเรื่องปกติธรรมดาเปิดเผยในสังคมได้ไม่ต่างจากคนที่มีความรักแบบรักต่างเพศ ภายใต้แรงหนุนของกลุ่มผู้นิยมเรื่องแนววายุที่ปัจจุบันการอ่านนวนิยายวายุไม่ใช่เรื่องผิดปกติ เป็นเพียงรสนิยมในการอ่านนวนิยายรูปแบบหนึ่ง พิจารณาจากจำนวนกลุ่มผู้อ่านเติบโตเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภวารธรรม คงสุวรรณ (2561) ที่พบว่าผู้อ่านจำนวนมากนิยมอ่านนวนิยายวายุจนเกิดเป็นกระแสและยึดครองพื้นที่บนชั้นวางของร้านหนังสือแบบเซนส์หรือการถูกนำไปสร้างเป็นซีรีส์ ทั้งหมดนี้ทำให้นวนิยายวายุสร้างกระแสความสนใจในสังคมให้เปิดกว้างขึ้นกับความหลากหลายทางเพศ รวมทั้งเป็นหนึ่งในเครื่องมือทางวัฒนธรรมของโลกและสังคมที่เปลี่ยนแปลง

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยนี้สามารถเป็นแนวทางศึกษาองค์ประกอบบันเทิงคดี และสามารถต่อยอดสู่การศึกษาวัฒนธรรมวายุกระแสรอง โอเมก้าเวิร์ส หรือการศึกษาองค์ประกอบบันเทิงคดีแนววายุแบบยูริ

เอกสารอ้างอิง

จิตติเรณ. (2562). *เพราะเรารู้อัน*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์วายุ.

_____. (2560). *ปลาบพัว*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์วายุ.

_____. (2562). *บทกวีของปีแสง*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์วายุ.

_____. (2561). *วิศวกรรมประสาท*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์เอเวอร์วายุ.

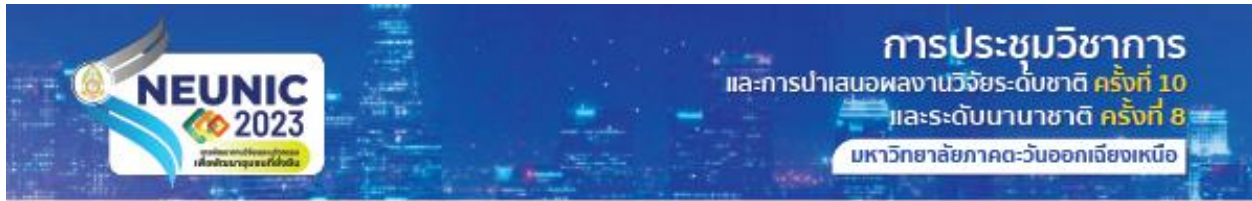
_____. (2562). *วิศวกรรมโยธา*. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2566.

เข้าถึงได้จาก <https://www.readawrite.com/a/4798738374bf12acb9022c1f44984796>

_____. (2563). *วิศวะกับไฟฟ้า*. สืบค้นเมื่อ 10 เมษายน 2566.

เข้าถึงได้จาก <https://www.readawrite.com/a/08ed389703d461652bda6124a7d315d9>

บทันนัย ประสานนาม. (2563). นวนิยายยาโออิไทย: การศึกษาเชิงวิเคราะห์. *วารสารวิชาการหอสมุดแห่งชาติ*. ปีที่ 7 (ฉบับที่) 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2562, 16-31.

- _____ (2564). ภาวะเครียดในนวนิยายยาโออิของ ร เรือในมหาสมุทร: *วารสารธรรมศาสตร์*. ปีที่ 41 (ฉบับที่) 1 พ.ศ.2565, 137-160.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. (2539). *วรรณกรรมวิจารณ์*. ปทุมธานี: นาค.
- พิศมัย อำไพพันธุ์. (2548). *เอกสารคำสอนรายวิชาการอ่านเพื่อจุดประสงค์เฉพาะ*. เชียงใหม่ : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ภัทรพรรณ อมรศรีวงศ์และคณะ. (2562). การศึกษาทัศนคติและพฤติกรรมการบริโภคสื่อของสาววาย. *Journal of Rangsit Graduate Studies in Business and Social Sciences*. V.5 (No.) 1. January-June 2019, 34-49.
- ราชบัณฑิตยสภา. (2561). *พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สำนักงานราชบัณฑิตยสภา.
- รินฤทัย สัจพันธ์. (2559). *อ่านวรรณกรรม Gen Z*. กรุงเทพฯ: แสงดาว.
- วิชชารานนท์ ทองเทพ. (2020). *เพราะเรารู้กัน : วัฒนธรรมวายคืออะไร ทำไม #คั่นกู จึงเพิ่มความสนใจต่อ ซีรีส์ "คู่จิ้นชาย-ชาย"*. สืบค้นเมื่อ 24 เมษายน 2566. เข้าถึงได้จาก <https://www.bbc.com/thai/features-52240707>
- ศิรินภา นรินทร์และรุ่งภา พิมพ์ศรี. (2563). *วาย: จากวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่มก้าวสู่กระแสหลัก ชุมทรัพย์ใหม่ธุรกิจบันเทิง*. ประชาชาติธุรกิจ ฉบับวันที่ 15 ตุลาคม 2563.
- ศิวภรณ์ หอมสุวรรณ. (2535). *วรรณกรรมปัจจุบัน*. เชียงใหม่ : ภาควิชาภาษาไทย คณะศึกษามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเชียงใหม่. (อัดสำเนา).
- ศุภาวรรณ คงสุวรรณ. (2561). *นิยายวาย: กระแสนิยมและกระแสจกสะท้อนสังคมที่ 'ไร้เตียงสาทางเพศ'*. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2566 เข้าถึงได้จาก <https://www.the101.world/what-yaoi-tell-us/>
- อนุชา พิมพ์ศักดิ์. (2562). ภาพแทนเกย์ไทยในนวนิยายวายเรื่อง "เดือนเกี้ยวเดือน": การผลิตซ้ำอุดมการณ์ทางการเมืองเรื่องเพศในสังคมไทย. *วารสารมนุษยศาสตร์กับสังคม*, ปีที่ 4 (ฉบับที่) 2, 111-126.
- อนัญญา วารีสอาด. (2565). อัตลักษณ์ชายรักชายกับวาทกรรมโรแมนติกในเรื่องสั้นแนววายของไทย: กรณีศึกษาจากรวมเรื่องสั้นชุด "MR. WORLD WIDE # สามีนานาชาติ". *วารสารมังรายสาร*. ปีที่ 10 (ฉบับที่) 2 กรกฎาคม-ธันวาคม 2565, 51-56.
- Chanan Yodhong. (2021). *วายคือวาย ไม่ใช่ LGBTQ การปะทะกันของความหมายเพศชายรักกัน*. สืบค้นเมื่อ 20 เมษายน 2566 เข้าถึงได้จาก <https://thematter.co/thinkers/y-culture-and-lgbtq/147689>
- Pamela Regis. (2003). *A Natural History of the Romance Novel*. University of Pennsylvania Press.